

Turister

Vi har siddet i en båd
mens en stemme
gentagne gange
fortalte den samme historie
på utallige sprog om steder
vi sejlede forbi
imens solen langsomt forsvandt
og kom til syne igen
bag et let sløret skydække.

Af de mange sprog der blev talt
forstod jeg kun tre højst fire
men det var dig, der hjalp mig
med det fjerde
og du forsikrede mig meget
beroligende om
at det var det samme budskab
der kom til udtryk i det sidst
omtalte som i de tre forudgående.

De resterende kunne
vi kun gætte os til...

Det var midt i oktober
og når solen skinnede
faldt skyggerne fra statuerne
på broen vi sejlede hen under
på os som et iskoldt minde
fra en fjern fortid
som ville det forfølge os
ind i en fremtid
vi ikke var kommet til endnu

men det var kun flygtigt
thi da vi vendte os om
for at se hvad det var,
var båden allerede
i færd med at ændre kurs
således at vi så fremad
i det vi troede
vi vendte blikket bagud
og solen brød frem

bag efterårets slørlette skydække
og blotlagde himlens spejling
i det den lagde sig til kajs
og turen var til ende
for os.